

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Buda Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Bajcsi Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. november 15. napján kelt 13.K.35.368/2006/9. számú ítélete ellen a felperes 10. sorszám alatt előterjesztett és 11. sorszám alatt indokolt fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (Harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A felperes ajánlatkérőként nyílt közbeszerzési eljárást indított chipkártyával és készpénzzel működő jegykiadó automaták és központi felügyeleti rendszer

szállítására, üzembehelyezésére, betanítására és karbantartására. A közbeszerzési eljárása ellen aKft. által előterjesztett jogorvoslati kérelemre eljáró alperes a D.562/15/2004. számú határozatában megállapította, hogy a felperes megsértette a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 58. §-ának (1) és (2) bekezdésére tekintettel az 58. § (7) bekezdését, ezért az ajánlati felhívást és dokumentációt megsemmisítette. A felperest 1.000.000,- Ft bírsággal sújtotta. Az elsőfokú bíróság a 25.K.33.690/2004/7. sz. ítéletével az alperes határozatának felülvizsgálata iránti keresetet elutasította, ítéletét a Fővárosi Ítéltábla a 3.Kf.27.299/2005/7. sz. ítéletével részben megváltoztatta, az alperes határozatának bírság megfizetésére kötelező részét hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte. Ezt meghaladóan az ítéletet helybenhagyta.

A megismételt eljárásban hozott D.658/8/2006. számú határozatában az alperes a megállapított anyagi jogi jogsértés miatt 1.000.000,-Ft pénzbírság megfizetésére kötelezte a felperest. A szankció alkalmazását a Kbt. 340. § (1) és (3), valamint a 341. § (3) és (4) bekezdéseivel, a Kbt. 58. § (7) bekezdése szerinti kiemelten súlyos jogsértés tényével indokolta. A bírság összegének megállapításakor figyelemmel volt a beszerzésnek a nemzeti értékhatárt jelentősen meghaladó, 84 Mforint értékére. Arra, hogy az ajánlati felhívás és dokumentáció megsemmisítése folytán a jogsértés reparálhatóvá vált, a felperes korábban a Kbt.-be ütköző magatartást nem tanúsított, a jogorvoslati eljárást nem hátráltatta, és az ajánlattevőknek a dokumentáció megvásárlása és tanulmányozása kiadással járt.

A határozat ellen a bírság törlése, illetőleg csökkentése iránt, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1. § (1) és (3) bekezdései, és a Kbt. 341. § (3) bekezdése alapján, a felperes terjesztett elő keresetet. Azzal érvelt, hogy az alperes nem értékelte megfelelően, illetőleg kellő súllyal a segítő magatartását, együttműködését, azt, hogy nála is jelentős költségek merültek fel az ajánlati felhívás közzétételével és a dokumentáció elkészítésével. A jogsértés reparálhatóságát nem a Ket. 1. § (1) bekezdésének megfelelően vette figyelembe, hiszen az ajánlati dokumentáció megsemmisítésével a jogorvoslatot kezdeményező fél joga, jogos érdeke, és a közérdek védelme megvalósult, szankció kiszabása szükségtelen volt. Az alperes nem teljeskörűen adott számot arról, hogy az egyes jogsértések tételiesen milyen mértékű bírságösszeget jelentettek.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A Kbt. 317. § (1) bekezdése alapján azt emelte ki, hogy a bírság kiszabására a Kbt. tartalmaz előírásokat, a Ket. 1. § (1) bekezdése ezért nem volt alkalmazható rendelkezés. Ennek megfelelően kizárólag a Kbt. 341. § (3) bekezdése, és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B. § (3) bekezdése alapján, a mérlegelési jogkörben hozott határozattal szemben támasztott követelmények figyelembevételével vizsgálhatta azt, hogy az alperes jogszerűen alkalmazott-e ilyen mértékű szankciót. A jogsértést az alperessel egyezően súlyosnak ítélte, mert a kifogásolt előírások alapvetően befolyásolták, hogy a vizsgált közbeszerzési eljárásban ki tehetett az elvárásnak megfelelő ajánlatot. A versenykorlátozó felhívás esetén pedig indokolt a bírság kiszabása. Elfogadta azt az érvelést, hogy a Kbt.

340. § (2) bekezdése szerinti jogkövetkezmény alkalmazása során az ajánlati felhívás és dokumentáció megsemmisítésének van anyagi kihatása, azonban ezt nem tartotta a bírság kiszabását befolyásoló tényezőnek. Hasonlóan alkalmatlannak ítélte a bírság összegének csökkentésére azt, hogy a felperesnek az ajánlati felhívás és dokumentáció elkészítésével kapcsolatban máshonnan meg nem térülő költsége merült fel. Tévesen vette ezért figyelembe az alperes megítélése szerint az ajánlattevők időráfordítását és költségét, mert ennek megtérülése iránti igény polgári perben érvényesíthető. Rámutatott arra, hogy a bírságot egy összegben kell meghatározni az eset összes körülményét figyelembe véve, nincs olyan előírás, amely az alperestől a bírság összetevőinek tételes kimunkálását elvárná. Az alperes értékelte a felperes eljárást segítő magatartását, a jogsértés reparálhatóságát, így ezt bírságcsökkentő tényezőként figyelembe venni nem lehetett. A felülmérlegelés tilalma miatt sem volt lehetőség ez okból a bírság csökkentésére, vagy törlésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a kereseti kérelem szerinti megváltoztatása, az igazgatási szolgáltatási díj megfizetési kötelezettségének törlése és az alperes perköltségben marasztalása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Részletesen foglalkozott a bírság kötelező kiszabásának és a mérlegelés jogszerűségének eseteivel. A kereseti érvelését megismételte. Álláspontja szerint az alperes határozata nem felel meg a Ket. 1. § (1) és (3) bekezdéseinek és a 72. § (1) bekezdésének, továbbá a Pp. 339/B. §-ának. Hivatkozott arra, hogy önhibáján kívül nem tudta az ajánlatok elkészítéséhez szükséges műszaki adatokat az ajánlattevőknek megadni.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, a felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte azzal, hogy határozata a Kbt. 341. § (3) bekezdésének megfelel, a bírság megállapításának szempontjait feltárta és azokat összességében helyesen mérlegelte.

A fellebbezés nem alapos.

Az alperes eljárására a Kbt. 317. §-a szerint a Ket., illetve 2005. november 1-jét megelőzően az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) rendelkezéseit csak a Kbt. eltérő rendelkezése hiányában lehet alkalmazni. A jogorvoslati kérelem 2004. augusztus 12-i benyújtásakor az Áe., a bírság kiszabására megismételt eljárásra a Ket. 171. § (1) bekezdés alapján a Ket. rendelkezései így csak e feltételekkel voltak alkalmazhatók.

A közbeszerzési eljárás megkezdésekor (Kbt. 35. § (2) bekezdés) hatályos Kbt. 340. § rendelkezései alapján az alperes a jogorvoslati eljárás eredményeként hozott határozatában a törvényben meghatározott jogkövetkezményeket - akár együttesen is - alkalmazhatta. Ilyen jogkövetkezmény a jogsértés megállapításán és ezzel együtt a jogsértő közbeszerzési felhívás és dokumentáció megsemmisítésén túl a Kbt. 340. § (3) bekezdés e) pontja szerint a bírság kiszabása. A Kbt. speciális rendelkezései megelőzik a Ket. általános szabályait. A Kbt. ad arra lehetőséget, hogy a jogsértés reparálhatósága esetén is az alperes bírságot alkalmazzon, így az

elsőfokú bíróság helyesen hagyta figyelmen kívül az alperesi határozat felülvizsgálata során a Ket. kereseti kérelemben hivatkozott 1. § (1); (3) bekezdését. A tényállást a szükséges mértékben feltárta, részletesen ismertette a bíróság kiszabására vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, a perben vizsgálandó valamennyi releváns szempontot. A Pp. 339/B. §-ának megfelelő alkalmazásával állapította meg, hogy alperes a bíróság alkalmazása és összegének megállapítása során valamennyi jogszabályi kötelezettségének - így a határozat tartalmi követelményeit előíró Ket. 72. § (1) bekezdésének - eleget tett, figyelembe vette a felperes javára és terhére értékelhető, a mérlegelés alapjául szolgáló szempontokat, és azokat kellő súllyal, okszerűen értékelte. Döntése helytálló, kifejtett indokait a másodfokú bíróság mindenben osztja, a kereseti érveket ismétlő fellebbezésre is figyelemmel az alábbiakat tartja szükségesnek kiemelni:

A bíróság objektív kategória, a jogsértés megállapításának ténye lehetővé - adott esetben kötelezővé - teszi alkalmazását, függetlenül attól, hogy a jogsértés elkövetését milyen objektív, vagy szubjektív okok, körülmények determinálták. Az esetben, ha a nyilvánvaló szándékosság figyelembe veendő tényező, arról a törvény kifejezett rendelkezést tartalmaz. A felperes esetében az alperes nyilvánvaló szándékosságot nem állapított meg, ezért azt a peres eljárásban vizsgálni nem kellett.

A kötelező bíróság kiszabásának eseteit ide nem értve, a bíróság alkalmazása és összezszerősége mérlegelési jogkörben hozott döntés. A törvény mérlegelési szempontokat nyújt a teljesség igénye nélkül és rögzíti a bíróság mértékének határait. A mérlegelési jogkörben hozott döntés jogszerűségét, a mérlegelés helyessége - és nem maga a döntés - biztosítja. A döntés csak akkor minősül jogszabálysértőnek, ha a hatóság helytelenül mérlegelt. Felülmérlegelésre lehetőség nincs.

A jogorvoslati eljárásban kiszabott bíróság megváltoztatására akkor kerülhet sor, ha a bíróság olyan új tény vagy körülményt állapít meg, amely a bíróság összegének módosítását indokolja (2004.BH 487.) Ilyen új tény vagy körülmény hiányában csak azt állapíthatja meg, hogy az alperes mérlegelése jogszabálysértő, ha az annak alapját képező tényállás iratellenes, a mérlegelés okszerűtlen, kirívó logikai ellentmondásokat tartalmaz. Ilyen esetben, mivel a mérlegelés jogszabályi lehetősége az alpereshez telepített jogkör, és azt a bíróság nem veheti át, az alperesi határozat e körben történő hatályon kívül helyezésének és a közigazgatási szerv új eljárásra kötelezésének lehet helye. Az elsőfokú bíróság ilyen jogsértést nem tárt fel, azzal együtt, hogy a mérlegelés szempontjai közül az ajánlattevők oldalán jelentkező költség értékelését kizárta, az alperesi döntés helyességét mind a felperes, mind az ajánlattevők részéről felmerült kiadások figyelmen kívül hagyásával vizsgálta.

Az igazgatási szolgáltatási díj viseléséről az alperes az alapeljárásban döntött, az sem a megismételt eljárás, sem - kereseti kérelem hiányában - az elsőfokú eljárás során nem volt vizsgálat tárgya. A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezés ezen elemével érdemben nem foglalkozhatott.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § (1), és (2) bekezdése értelmében köteles az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, míg a feljegyzett fellebbezési illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdésének c) pontja, a 46. § (1) bekezdése, valamint a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés értelmében kell viselnie.

, 2008. április 9. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke,

Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő